

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Kamily Drábkové a soudců JUDr. Petra Forťa, Ph.D. a Mgr. Jiřího Straky ve věci

oprávněné: **Immocommerz s.r.o.**, IČO: 07296941
 sídlem Neklanova 393, 397 01 Písek
 zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Bubrjakem
 sídlem Prvního pluku 206/7, 186 00 Praha 8

proti
 povinné: [redacted], narozená [redacted]
 bytem [redacted]
 zastoupená advokátem JUDr. Mgr. Slavomírem Hrinkem
 sídlem Jičínská 2348/10, 130 00 Praha 3 – Vinohrady

pro 418 002,27 Kč s příslušenstvím, o návrhu povinné na zastavení exekuce,
 o odvolání povinné proti usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 2.11.2020, č.j. 2 EXE
 547/2019-114,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně zamítl návrh povinné na zastavení exekuce ze dne 14.6.2019, který podala s odůvodněním, že exekuční nárok zanikl jednostranným zápočtem povinné, doručeným oprávněné dne 24.11.2018, tedy ještě před podáním exekučního návrhu. Pohledávky povinné pod body 5. až 11. výrazně převyšují exekuoovanou pohledávku a jde o pohledávky pravomocné a vykonatelné. Za situace, kdy oprávněná se zastavením exekuce nesouhlasila, když předmětný jednostranný zápočet povinné nepovažovala za právně relevantní, účinný a učiněný v souladu s platnou právní úpravou, navíc založený na neexistujících a podmíněných nárocích, které neuznává a kdy mimosoudní jednání účastníků o vyřešení sporné záležitosti nepřineslo žádný výsledek, dospěl soud k závěru, že povinná učinila k 20.11.2018 zápočet vymáhané pohledávky ve výši 554 753,52 Kč na její pohledávky za postupitelem [redacted], označené body 1 až 11, v celkové výši 3 134 805,70 Kč. Postupní smlouvou ze dne 24.9.2018 postoupil pohledávku [redacted] oprávněné, která exekuční návrh, o němž soud rozhodoval, podala pro vymožení pohledávky na základě rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 15.7.2016, č.j. 10 C 150/20015-119 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2.2.2017, č.j. 19 Co 2446/2016-241 a usnesením Nejvyššího soudu ze dne 26.7.2017 č. j. 33 Cdo 2061/2017-285. Prvoinstanční soud s odkazem na § 1884, § 1982 odst. 1, odst. 2, § 1987 odst. 1, odst. 2 a § 53 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále o.z.) dospěl k závěru, že návrhu vyhovět nelze, jelikož již v rozsudku ze dne 2.2.2017, č.j. 19 Co 2446/2016-241 se Krajský soud v Českých Budějovicích jako odvolací soud podrobně zabýval kompenzačními námitkami povinné se závěrem, že její právní jednání lze shledat zdánlivým ve smyslu ust. § 553 o.z., neboť započítává více pohledávek, které ve svém součtu převyšují pohledávku oprávněné, aniž by uvedla, v jaké výši započítává každou ze svých pohledávek. Projev vůle povinné v projednávané věci směřující k započtení jejích pohledávek označených body 1. až 11. nevyhovuje požadavkům určitosti úkonu započtení, neboť z jejího právního jednání není patrné, jakou pohledávku a v jaké výši k započtení uplatňuje a jí provedené započtení zcela

postrádá jednoznačné určení, které pohledávky a do jaké jejich výše započtením zanikají. Zápočet je tak neurčitý, jde o právní jednání zdánlivé, k němuž se dle zákona nepřihlíží. Nebyl tedy naplněn zákonný důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. ve spojení s § 52 odst. 1 e.ř. z důvodu zániku vymáhané pohledávky, tudíž byl návrh zamítnut.

2. Proti tomuto rozhodnutí se včas odvolala povinná, která namítala, že rozhodnutí odvolacího soudu, na něž prvoinstanční soud odkazuje, je datováno dnem 2.2.2017 a týká se jiného zápočtu vůči jinému subjektu. Z odůvodnění usnesení není zřejmé, jak a zda vůbec toto předchozí rozhodování odvolacího soudu i Nejvyššího soudu lze aplikovat na předmětný zápočet a usnesení je tak nepřezkoumatelné. Dále doslovně ocitovala znění zápočtu ze dne 20.11.2018 s tím, že z usnesení prvoinstančního soudu není ani zřejmé, proč soud postrádá v tomto určení způsobu započtení jednoznačné určení, které pohledávky a do jaké výše zanikají, tudíž je i z tohoto důvodu rozhodnutí nepřezkoumatelné. [redacted] postoupení předmětné pohledávky na oprávněnou oznámil povinné dne 16.11.2018, přičemž dne 4.7.2018 byla proti [redacted] jako povinnému zahájena exekuce soudním exekutorem JUDr. Igorem Ivankem pod sp. zn. [redacted] s oprávněnou MONI LODGING s.r.o., která dosud není ukončena. MONI LODGING s.r.o. podala námitku neplatnosti postoupení předmětné pohledávky dne 8.3.2021, čímž je v souladu s § 44a odst. 1 exekučního řádu postoupení na oprávněnou od počátku neplatné (tzv. generální inhibitorium). Oprávněná tedy nemá aktivní legitimaci v exekučním řízení. Povinná proto navrhovala, aby odvolací soud výkon rozhodnutí zastavil i z důvodu ztráty aktivní legitimace oprávněné.
3. Oprávněná ve svém vyjádření k odvolání povinné uvedla, že společnost MONI LODGING s.r.o. není a nikdy nebyla oprávněným věřitelem v exekučním řízení proti [redacted], jak dokládá usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1, č.j. 49 EXE 1223/20018-137 ze dne 9.10.2020 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze, č.j. 18 Co 337/2020-170 ze dne 17.2.2021, na jejichž základě byla exekuce zmiňovaná povinou zastavena pro neexistenci pohledávky společnosti MONI LODGING s.r.o. vůči [redacted], když pohledávka zanikla započtením dávno před zahájením exekuce. Podle § 44a odst. 1 e.ř. se právní jednání považuje za platné, pokud námitku neplatnosti nevznesl exekutor oprávněný nebo přihlášený věřitel, aby zajistili uspokojení vymáhané pohledávky. Jestliže společnost MONI LODGING s.r.o. vznesla námitku neplatnosti postoupení dne 8.3.2021, tedy až po rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 1 a Městského soudu v Praze o neexistenci její pohledávky za [redacted] a zastavení exekuce proti němu vedené, není oprávněným věřitelem ve smyslu ust. § 44a odst. 1 exekučního řádu, který by byl legitimován ke vznesení námitky neplatnosti za účelem zajištění uspokojení vymáhané pohledávky. MONI LODGING s.r.o., jejíž jednou jednatelkou a společnicí je povinná, zřejmě jedná v rozporu se smyslem a účelem ust. § 44a e.ř. K postoupení vymáhané pohledávky z [redacted] na oprávněnou došlo účinností k 24.9.2018, tedy ještě před doručením vyrozumění o zahájení exekuce [redacted], k němuž došlo až 9.10.2018, tudíž společnost MONI LODGING s.r.o. nemohla 8.3.2021 platně a účinně vznést námitku neplatnosti učiněného postoupení, jelikož nebyla a není oprávněným věřitelem [redacted] z titulu v exekuci vymáhané pohledávky, navíc pak námitku doručila pouze [redacted] a nikoliv oprávněné. Jednostranný zápočet povinné přezkoumával již Okresní soud v Písku ve věci sp. zn. 12 C 265/20109 a následně Krajský soud v Českých Budějovicích pod sp. zn. 8 Co 1280/2020, přičemž oba soudy jej shledaly neúčinným pro nejistotu a spornost započítávaných pohledávek. Ve vztahu k pohledávkám jistým a nesporným (přiznaným rozhodnutími soudů) pak bylo v těchto řízeních [redacted] doloženo a prokázáno, že zanikly jím učiněnými dřívějšími zápočty. Navrhovala proto, aby odvolací soud předmětné rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil.

4. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu (§ 212 o.s.ř.) postupem podle § 212a odst. 1, 5 a 6 o.s.ř. Dle těchto ustanovení bylo postupováno v souladu s § 254 odst. 1 o.s.ř., § 52 e.ř. a § 55c odst. 2 e.ř.
5. Odvolání povinné není důvodné.
6. Exekučním titulem v projednávané věci je rozhodnutí Okresního soudu v Písku ze dne 15.7.2016, č.j. 10 C 150/2015-190 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2.2.2017, č.j. 19 Co 2446/2016-214, na jejichž základě vymáhá oprávněná na povinné částku 554 753,52 Kč s příslušenstvím, když tato pohledávka původního věřitele [REDAKCE] jí byla postoupena dne 24.9.2018. Pohledávka přiznaná exekučním titulem je vykonatelná dnem 14.3.2017. Jak plyne z předmětných rozsudků, uplatnila žalovaná (zde povinná) v průběhu nalézacího řízení množství kompenzačních námitek, které soud posuzoval dle zák. č. 89/2012 Sb., přičemž však dospěl k závěru, že z jejího právního jednání není zřejmé, kterou konkrétní pohledávku a v jakém rozsahu započítává a která část započítávaných pohledávek by měla započtením zaniknout. Její jednání tak shledal neurčitým ve smyslu § 553 o.z., tedy jednáním zdánlivým, když započítávala více pohledávek, jež ve svém součtu převyšovaly pohledávku žalobce, aniž by uvedla, v jaké výši započítává každou ze svých pohledávek, a proto se ani jednotlivými pohledávkami nezbyval. Odvolací soud toto rozhodnutí potvrdil včetně závěru o neurčitosti právního jednání žalované. K jednostrannému zápočtu v podobě náhrady nákladů řízení dle rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, č.j. 7 Co 7446/2014-661, ze dne 18.9.2015, v částce 140 079,88 Kč uvedl, že nárok zanikl již v říjnu 2015 jednostranným zápočtem žalobce (tuto pohledávku k započtení uplatnila žalovaná vůči žalobě v průběhu řízení). Z odůvodnění rozhodnutí dále vyplývá, že předmětem posouzení zde bylo započtení žalované provedené podáním ze dne 1.2.2017, doručené žalobci dne 2.2.2017 a opětovně provedené při jednání odvolacího soudu dne 2.2.2017, kdy započela svou pohledávku vzniklou z titulu vzájemného regresu za zaplacení úvěru v období od 31.3.2013 do 30.9.2014 za žalovaného v částce 478 740,39 Kč a polovinu splátek uhrazených žalovanou ve shora uvedeném období. S odkazem na platnou judikaturu Nejvyššího soudu pak dovodil, že je třeba každou jednotlivou částečnou úhradu (splátku) započítávat proti druhému spoludlužníku postupem podle § 580 a násl. obč. zák. (nyní § 1982 o.z.), kdy při takovém plnění ve splátkách věřiteli vzniká regresní nárok ohledně každé splátky samostatně, pak musí být ze započtení patrné, proti jaké pohledávce žalobce z titulu regresního nároku vzniklého ohledně každé splátky samostatně se započtení uplatňuje, což však právní jednání žalované nesplňovalo. Její jednání tak bylo posouzeno jako neurčité, zdánlivé.
7. V předmětném zápočtu z 20.11.2018, který je předmětem posouzení v projednávané věci, povinná uplatnila k započtení vůči oprávněné jako právní nástupkyni [REDAKCE] soubor celkem 11 pohledávek, z nichž pohledávky označené č. 1 až 4 nejsou přiznány soudním rozhodnutím a pohledávky označené jako č. 5 až 11 jsou podloženy pravomocnými rozhodnutími soudů. Mechanismus zápočtu pohledávek je popsán v předmětném zápočtení tak, že vůči žalobcově pohledávce č. 1 až 3 (pohledávka z rozsudku prvoinstančního soudu, pohledávka z rozsudku odvolacího soudu citovaných v bodě 6. odůvodnění tohoto rozhodnutí a pohledávka z rozsudku dovolacího soudu sp. zn. 33 Cdo 2061/2017 jednostranně započítává v pořadí od pohledávky 1 přes pohledávku 2 až po pohledávku 3 a níže předmětné pohledávky, a to tak, že nejdříve započítává tyto pohledávky včetně příslušenství v pořadí níže uvedeném vůči pohledávce 1 a po jejím úplném zániku započtením se pokračuje započítáváním pohledávek povinné vůči pohledávce č. 2 včetně příslušenství tak, že část pohledávky dlužníka za postupitelem, která nebyla započtena celá vůči předmětné pohledávce 1 z důvodu zániku pohledávky 1 započtením bude započtena jako první v nezapočtené části vůči pohledávce 2. Po úplném zániku pohledávky 2 započtením se pokračuje započítáváním níže uvedených pohledávek dlužníka za postupitelem včetně příslušenství v pořadí níže uvedeném vůči pohledávce 3 s tím, že část pohledávky dlužníka

za postupitelem, která nebyla započtena vůči celé předmětné pohledávce 2 z důvodu zániku pohledávky 2 započtením, bude započtena jako první v nezapočtené části vůči pohledávce 3.

8. Rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 28.5.2020, č.j. 12 C 265/2019-102 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28.1.2021, č.j. 8 Co 1280/2020-166 soud vyhověl žalobci [REDAKCE] co do částky 1 609 264,955 Kč s příslušenstvím proti žalované (zde povinná) a v části 803 763,29 Kč s příslušenstvím žalobu zamítl z titulu smlouvy o úvěru u České spořitelny. Žalovaná se v průběhu řízení bránila právě jednostranným zápočtem pohledávek ze dne 20.11.2018 (zmíněný soubor 11 pohledávek), kdy soud prvního stupně dospěl k závěru, že pohledávky žalované za žalobcem popsané pod body 1 až 4 jsou neurčité ve smyslu § 553 o.z. s odkazem na rozsudek Okresního soudu v Písku sp. zn. 10 C 150/2015, kdy právní jednání žalované lze shledat zdánlivým, neboť započítávala více pohledávek, které ve svém součtu převyšovaly pohledávku žalobce, aniž by uvedla, v jaké výši započítává každou ze svých pohledávek a ohledně pohledávek označených v bodech 5 až 11 prokázal žalobce, že k jejich započtení došlo již v letech 2016 a 2017 proti jiným pohledávkám žalované, které podrobně specifikoval a nejde o existující pohledávky způsobilé k zápočtu ve smyslu § 1982 a násl. o.z., neboť započtením žalobce došlo ke zrušení pohledávek žalované v rozsahu, ve kterém se tyto vzájemně kryjí podle § 1982 odst. 2 o.z. Odvolací soud tyto závěry soudu prvního stupně nikterak nezpochybnil, výsledek řízení pouze korigoval s odkazem na listinu ze dne 8.3.2017, kterou proti pohledávce žalované ve výši 751 007,29 Kč žalobce započítával v tomto rozsahu svou pohledávku 2 272 856 Kč z titulu provedené úhrady ze dne 12.10.2016 na splátku úvěru podle úvěrové smlouvy, která byla předmětem posouzení, čili v této částce a v částce 52 756 Kč byla žalobou uplatněná pohledávka zrušena a ke dni podání žaloby již neexistovala, čili žaloba nebyla v rozsahu 803 763,29 Kč shledána důvodnou. Odvolací soud se také vyjádřil k rozlišení jistých a nejistých pohledávek, kdy za jistou lze typicky považovat např. pohledávku přiznanou pravomocným rozhodnutím soudu, za nejistou naopak pohledávku, u níž by zjišťování její existence či výše znamenalo nepřiměřené prodloužení řízení s ohledem na předpokládané dokazování (odkazy na judikaturu Nejvyššího soudu). Toto hodnocení směřovalo k pohledávce společnosti MONI LODGING s.r.o. za žalobcem v částce 3 350 642 Kč jako části původně vyšší pohledávky z titulu náhrady majetkové újmy způsobené jednáním žalobce žalované v letech 2015 až 2017, kterou uplatnila k započtení až v průběhu odvolacího řízení, kdy dospěl k závěru, že pro tuto pohledávku, která měla být údajně postoupena žalované, je vedeno společností MONI LODGING s.r.o. soudní řízení, v němž teprve se budou řešit sporné otázky existence a výše pohledávky, čili ji odvolací soud shledal nezpůsobilé k započtení proti žalovanému peněžnímu nároku.
9. Oprávněná zpochybňuje existenci pohledávek č. 1 až 4, případně rozporuje jejich výši, u pohledávky označené č. 4 namítá i její promlčení. U pohledávek č. 5 až 10 pak tvrdí, že byly dávno jednostranně započteny [REDAKCE] a pohledávka č. 11 zcela uhrazena, což bylo potvrzeno i v řízení 12 C 265/2019 (viz vyjádření právního zástupce oprávněné při jednání soudu prvního stupně).
10. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 9.10.2020, č. j. 49 EXE 1223/2018-137 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17.2.2021, č. j. 18 Cp 337/2020-170 byla zastavena exekuce vedená oprávněnou MONI LODGING s.r.o. proti povinnému [REDAKCE] a oprávněná byla zavázána zaplatit mu náklady řízení a nahradit i náklady exekuce soudnímu exekutorovi. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že dne 21.8.2018 byl pověřen soudní exekutor provedením exekuce na základě usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28.7.2015, č. j. 19 Co 1069/2015-209 a dne 10.10.2018 podal povinný návrh na zastavení exekuce odůvodněný zánikem nároku oprávněné jednostranným zápočtem vzájemných pohledávek ještě před zahájením řízení. Soudy konstatovaly, že pohledávka oprávněné z exekučního titulu zanikla v souladu s ustanovením § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř. tedy, že po vydání

exekučního titulu zaniklo právo jím přiznané, které zaniklo dnem, kdy se listina, dle které povinný jednostranně započel část pohledávky z rozhodčího nálezu oproti pohledávce oprávněné z exekučního titulu, dostala do dispozice oprávněné, to je ke dni 22.9.2015 s ohledem na splatnost obou vzájemných pohledávek, když k tomuto datu došlo k jejich započtení a zániku, a to okamžikem, kdy se zásilka obsahující jednostranný zápočet provedený povinným dostala do dispozice oprávněného prostřednictvím jejího právního zástupce.

11. Judikatura Nejvyššího soudu stabilně zastává názor, že nezpůsobil k započtení jsou tzv. ilikvidní pohledávky (v podrobnostech viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 31 Cdo 684/2020 ze dne 9.9.2020 - k započtení jako způsobu zániku závazku zde soud uvádí, že jde-li o aktivní pohledávku, musí být zásadně (viz § 1989 odst. 2 o.z.) splatná (§ 1982 odst. 1 věta druhá o.z.) a uplatnitelná u soudu (§ 1987 odst. 1 o.z.); občanský zákoník posléze uvedeným požadavkem brání především tomu, aby věřitel vynutil „uspokojení“ cestou jednostranného započtení i pohledávky, jejíž splnění by se nemohl domáhat u soudu). Aktivní (k započtení použitá) pohledávka nesmí být „nejistá nebo neurčitá“ (§ 1987 odst. 2 o.z.). Rozhodnutí též odkazuje ohledně výkladu pojmu „nejistá nebo neurčitá“, který zavedl občanský zákoník zákon č. 89/2012 Sb. na důvodnou zprávu, z níž plyne, že výslovné zakotvení pravidla, že jednostranně nelze započíst ani pohledávky nejisté nebo neurčité zákonem, je z toho důvodu, že započtení sleduje odstranění vzájemných pohledávek zúčastněných osob, nikoliv vyvolání nejasností a následných sporů. Rozhodnutí též s odkazem na jinou judikaturu Nejvyššího soudu (sp. zn. 28 Cdo 5711/2017) definuje právní význam pojmu „likvidita pohledávky“, kdy uvádí, že likvidní pohledávka, kterou lze co do základu i výše snadno prokázat (zjistit) resp. pohledávka, u níž není rozhodných pochyb (zpravidla jde o pohledávky přiznané pravomocným soudním rozhodnutím pohledávky), které dlužník přiznal, pohledávky, k jejíž vykonatelnosti dlužník svolil v notářském zápise nebo pohledávky, které lze relativně snadno (co do důvodu i co do výše) prokázat (zjistit).
12. Je tedy zřejmé, že aktuální právní úprava sleduje zabránění tomu, aby se v důsledku započtení spor zkomplikoval, aby započtení vyvolalo nejasnosti, jež bude zapotřebí složitě objasňovat, případně, aby nevznikaly spory následné. Je to též ochrana před účelovým jednáním poskytované věřiteli pasivní pohledávky v situaci, kdy se jeho dlužník snaží jednostranným započtením své pohledávky oddálit konečné rozhodnutí ve sporu a fakticky přenést dokazování na stranu aktivní pohledávky (která je sporná nebo neurčitá či nejistá) a vést v tomto směru spor s obvykle složitým dokazováním a časově náročným průběhem, což je jednání, které jde na úkor věřitele. Judikatura také uvádí, že za spornou nelze mít pohledávku jenom proto, že ji dlužník neuznává, ale musí být objektivně nejisté, zda pohledávka vznikla a z jakého důvodu, případně zda je splatná, kdo je jejím věřitelem nebo dlužníkem, jaká je její výše apod. viz rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 5711/2017 nebo 26 Cdo 4795/2017). Za nejistou či neurčitou lze aktivní pohledávku považovat zpravidla toliko tehdy, je-li míra nejistoty ohledně ní vyšší než je tomu v případě pasivní pohledávky viz rozhodnutí 31 Cdo 684/2020. Judikatura však připouští, pokud obě pohledávky vychází ze stejného právního vztahu, stojí proti právu věřitele pasivní pohledávky na její uhrazení též právo dlužníka a věřitele aktivní pohledávky na to, aby dříve než bude nucen uhradit svůj dluh (plnit na pasivní pohledávku) byly spravedlivě posouzeny i širší souvislosti, ze kterých vznikl. Pokud vznikne z téhož vztahu více vzájemných pohledávek, zpravidla odpovídá rozhodnému (spravedlivému) uspořádání poměrů mezi stranami, aby tyto pohledávky byly vzájemně započitatelné. Proto při posuzování, zda je aktivní pohledávka „neurčitá či nejistá“, je třeba proto vzít i v úvahu, s ohledem na okolnosti konkrétního případu, zda lze považovat za spravedlivé, aby dříve než dojde k uhrazení pasivní pohledávky, bylo posouzeno, zda je její věřitel povinen plnit dluh z aktivní pohledávky vzniklé ze stejného vztahu. V takovém případě není zpravidla aktivní pohledávka „nejistá nebo neurčitá“ ve smyslu § 1987 odst. 2 o.z., přestože by ji jinak bylo možné považovat za ilikvidní. Výslovně se uvádí, že námitka započtení uplatněná až na konci nalézacího řízení či dokonce, až jako obrana v exekučním řízení ob stojí pouze v případě, bude-li aktivní (započítávaná) pohledávka

zcela nepochybná (nebude-li nutné k jejímu zjištění provádět žádné složitější dokazování). Obdobně rozhodnutí sp. zn. 28 Cdo 5711/2017 ze dne 1.10.2018 v právní větě uvádí: Lze-li očekávat, že by námitka započtení vznesená podle § 98 věty druhé o.s.ř. s ohledem na obtížnost zkoumání existence a výše započítávané pohledávky nepřiměřeně prodlužovala řízení o pohledávce uplatněné žalobou, je možné konstatovat nemožnost započtení pohledávky pro nejistotu a neurčitost (§ 1987 o.z.).

13. Pohledávky označené v úkonu započtení ze dne 20.11.2018 pod č. 1 až 4 lze považovat beze zbytku za nejisté a neurčité s ohledem na charakter a skutkový základ, z nichž mají vzházet (pohledávka na náhradu nemajetkové újmy a dále pohledávka za zmizelé věci dlužníka způsobená jednáním resp. trestným činem postupitele, projednávané v trestním řízení, kdy byla dlužnice odkázána se svým nárokem na občanskoprávní řízení, totéž platí o pohledávce za ublížení na zdraví a další nemajetkové újmy, jakož i o pohledávkách z jednotlivých splátek úvěrů na základě smlouvy o úvěru za období od 31.1.2013 do 30.9.2014, když v této části kompenzační projev povinné lze považovat za neurčitý také proto, že je učiněn ohledně souhrnu splátek za určité kalendářní období aniž by byla reflektována a respektována splatnost jednotlivých splátek, ač to má význam z hlediska zániku závazku v případě započtení. Jedná se o regresní nárok mezi solidárně zavázanými dlužníky, který při plnění věřiteli vzniká samostatně z každé splátky (v podrobnostech viz judikatura Nejvyššího soudu, např. rozhodnutí sp. zn. 32 Cdo 3603/15 nebo 31 Cdo 684/20).
14. Pohledávky označené pod č. 5 až 11, které lze považovat za pohledávky likvidní, neboť se jedná ve všech případech o pohledávky přiznané pravomocnými rozhodnutími soudů, však zanikly již dříve v důsledku započtení na jiné pohledávky [REDAKCE], jak konstatoval Okresní soud v Písku ve svém rozsudku 12 C 265/2019 a jak je zmíněno již výše.
15. Z výše uvedených závěrů soudů odvolací soud v této věci vychází ve smyslu § 135 o.s.ř. Odvolací soud navíc považuje kompenzační projev povinné ze dne 20.11.2018 za celkově neurčitý, neboť princip započítávání jedenácti aktivních pohledávek povinné proti třetím pasivním pohledávkám žalobce je takový, že jsou postupně započítávány vždy nejstarší aktivní pohledávka na nejstarší pasivní pohledávku a po vyčerpání jedné z nich, nastupuje na její místo další aktivní či pasivní pohledávka až do úplného zániku závazků. Systém však neuvažuje s tím, že některá z aktivních pohledávek tak jsou na sebe pořadím striktně navázány, bude neexistentní či nezpůsobitelná k započtení, takže toto právní jednání nesplňuje předpoklady určitosti právního jednání ve smyslu § 553 o.z., tzn. jde o právní jednání zdánlivé.
16. Co se týká námítky povinné, že právní předchůdce oprávněné porušil generální zákaz nakládání s majetkem v důsledku vůči němu zahájeného exekučního řízení společností MONI LODGING s.r.o. podle § 44a exekučního řádu, neboť své pohledávky za povinnou postoupil oprávněné, nelze přehlédnout rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 1 ve spojení s rozhodnutím Městského soudu v Praze sp. zn. 49 EXE 1223/2018-137 ze dne 9.10.2020 a sp. zn. 18 Co 337/2020-170 ze dne 17.2.2021, jímž bylo pravomocně rozhodnuto o zastavení exekuce vedené oprávněnou MONI LODGING s.r.o. proti povinnému [REDAKCE] z důvodu, že exekučovaná pohledávka zanikla v souladu s ustanovením § 268 odst. 1 písm. b) o.s.ř., jelikož po vydání exekučního titulu zaniklo právo jím přiznané, to znamená právo oprávněné požadovat po povinném zaplacení pohledávky z exekučního titulu k 22.9.2015. Pak lze souhlasit s argumentací oprávněné, že tato námitka je irelevantní, jelikož v okamžiku, kdy společnost MONI LODGING s.r.o. vznesla vůči [REDAKCE] námitku neplatnosti postoupení pohledávky (dopis ze dne 8.3.2021), nebyla oprávněným věřitelem [REDAKCE]. Vyrozumění o zahájení exekučního řízení bylo [REDAKCE] doručeno dle tvrzení právního zástupce oprávněné, který je současně i jeho právním zástupcem dne 9.10.2018, což se jeví jako tvrzení uvěřitelné s ohledem na to, že prokazatelně dnem 10.10.2018 [REDAKCE] datoval svůj návrh na zastavení exekuce. Tato okolnost však pro posouzení věci není nijak důvodná, neboť za

situace, kdy bylo konstatováno, že MONI LODGING s.r.o. fakticky neměla vést exekuci vůči [REDAKCE], nemůže vznesení námitky nijak ovlivnit platnost jeho jednání.

17. Z uvedených důvodů bylo rozhodnutí soudu prvního stupně podle § 219 o.s.ř. potvrzeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR v Brně do 2 měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení u Okresního soudu v Písku, pouze však za podmínek v § 237 o.s.ř.

České Budějovice 7. května 2021

Mgr. Kamila Drábková v.r.
předsedkyně senátu